

Arrest

nr. 61 304 van 11 mei 2011
in de zaak RvV X / IV

In zake: X - X - X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X en X, die verklaren van Servische nationaliteit te zijn, op 21 maart 2011 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 25 februari 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 12 april 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 6 mei 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat Y. KARACA, die loco advocaat M. SAMPERMANS verschijnt voor de verzoekende partijen, en van attaché S. BOTTU, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De voornaamste gegevens van de zaak kunnen als volgt worden samengevat:

1.1. X, X en X, die verklaren van Servische nationaliteit te zijn, zijn volgens hun verklaringen het Rijk binnengekomen op 28 september 2010 en hebben zich dezelfde dag vluchteling verklaard.

1.2. Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, werd het dossier van verzoekers op 3 november 2010 door de Dienst Vreemdelingenzaken overgedragen aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, waar X en X werden gehoord op 21 februari 2011 en X werd gehoord op 27 januari 2011.

1.3. Op 25 februari 2011 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissingen tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissingen werden op 28 februari 2011 aangetekend verzonden.

De bestreden beslissingen luiden als volgt:

Ten aanzien van X:

A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een etnische Albanees afkomstig uit Oraovicë (gemeente Preshevë, Zuid-Servië) en bezit u de Servische nationaliteit. Uw beide ouders zijn overleden en uw vader liet de ouderlijke woning aan u na. Van 5 februari 2001 tot 24 mei 2001 was u lid van het etnisch Albanees Bevrijdingsleger van Preshevë, Medvegje en Bujanovc (UCPMB). U stond mee aan de frontlinies te Bukovc, maar u heeft nooit mensen neergeschoten. Enkele dagen na het einde van het etnisch conflict kwam de Servische politie naar uw woning. U werd meegenomen en een aantal uur ondervraagd over uw activiteiten voor het UCPMB. In 2003-2004 werd u nogmaals door de Servische politie meegenomen en hierover ondervraagd. In 2006-2007 werd u een derde keer meegenomen door de Servische politie en nogmaals ondervraagd over uw activiteiten binnen het UCPMB. Sindsdien kwam de Servische politie niet meer langs. Verder kenden u en uw echtgenote tal van medische problemen. Zo kreeg uw echtgenote zes miskramen omwille van een hoge bloeddruk. Voor al deze problemen werden jullie steeds verzorgd, er werden onderzoeken uitgevoerd en medicijnen voorgeschreven. In 2008 kreeg u problemen met uw broers. Zij vonden dat ook zij recht hadden op hun deel van de ouderlijke woning. Tweemaal liep het gesprek uit de hand en kwam het tot een vechtpartij. U legde nooit klacht neer tegen uw broers omdat u niet wilde opvallen bij de Servische autoriteiten. Wel praatte u met enkele ouderlingen, maar tot een compromis tussen u en uw broers kwam het niet. Daarom verliet u Servië uiteindelijk op 25 september 2010 samen met uw echtgenote E.(...) en uw meerderjarige zoon S.(...) (O.V. 6.695.401), richting België. Op 28 september 2010 vroeg u hier asiel aan. Ter ondersteuning van uw identiteit en uw asielaanvraag legde u volgende documenten neer: uw Servische identiteitskaart, dd. 8 augustus 2009; uw Servisch paspoort, uitgereikt te Vranje op 19 november 2009; uw Servisch rijbewijs, uitgereikt te Preshevë op 21 november 2002; een kopie van een attest van de veteranenvereniging van het UCPMB, dd. 12 oktober 2010, waarin staat dat u bij het leger was van 5 februari 2001 tot 24 mei 2001; drie Servische medische attesten.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat u onvoldoende gegevens of elementen hebt aangehaald op basis waarvan ten aanzien van u kan besloten worden tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging zoals voorzien in de Vluchtelingenconventie of van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

U verklaarde Servië te hebben verlaten omdat u en uw echtgenote er medische problemen kennen, omdat u drie keer meegenomen bent voor verhoor door de Servische politie wegens uw deelname aan het UCPMB en omdat uw drie broers uw ouderlijke woning – die u geërfd heeft – opeisten (gehoor CGVS).

Wat betreft de medische problemen die u en uw echtgenote kenden, dient vooreerst te worden opgemerkt dat u en uw echtgenote beiden expliciet verklaarden in Servië steeds goed verzorgd te zijn, zowel door privé-artsen als in ziekenhuizen. Jullie werden indien nodig opgenomen, kregen de nodige medische verzorging en de nodige medicatie (gehoor CGVS p. 4-5, 10; gehoor CGVS echtgenote p. 4). Uit het feit dat u nog steeds pijn lijdt, dat er nog geen gepaste behandeling voor jullie gevonden is, dat de oorzaken van de pijn (nog) niet achterhaald konden worden bij u en uw echtgenote en dat u diende te betalen voor medische hulp (gehoor CGVS p. 4 ev.), kan geenszins worden afgeleid dat u of uw echtgenote medisch niet goed zou verzorgd zijn. Wat betreft de eerste drie problemen die u aanhaalt, dient te worden opgemerkt dat het vaststellen en diagnosticeren van medische problemen enige tijd in beslag kan nemen. Om tal van verschillende redenen kan soms zelfs geen diagnose gesteld worden. Elk ziekte kent een ander ziektebeeld en eenzelfde ziekte kan bij verschillende patiënten op verschillende wijze evolueren. Wat betreft de zes miskramen van uw echtgenote, verklaarde u eveneens dat uw echtgenote steeds correct behandeld is. De artsen deelden u mee dat de baby's het toch niet gehaald hadden omwille van de hoge bloeddruk van uw echtgenote. U stelt echter dat u als etnische Albanees geen vragen durfde stellen over de diagnose die de artsen stelden (gehoor CGVS p. 4). Dit is echter een louter persoonlijk gevoel, waaruit geenszins kan worden afgeleid dat uw echtgenote niet de correcte medische verzorging genoot, te meer daar u nooit enige poging heeft ondernomen om meer informatie over de gestelde diagnose te bekomen (gehoor CGVS p. 4-5). Wat betreft het feit dat uw echtgenote geheugenproblemen zou kennen (gehoor CGVS p. 4 ev.) kan ten slotte nog worden opgemerkt dat uw echtgenote geen enkel medisch attest neerlegt dat haar medische problemen, waaronder ook geheugenproblemen, kan staven.

Gelet op bovenstaande vaststellingen kan bijgevolg niet worden gesteld dat de Servische artsen en medische instellingen u en uw echtgenote om redenen voorzien in de Vluchtelingenconventie of in de definitie van subsidiaire bescherming medische hulp zouden hebben onthouden. Er dient dan ook te worden geconcludeerd dat de door u ingeroepen medische problemen op zich geen verband

houden met de criteria bepaald in artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980, noch met de criteria inzake subsidiaire bescherming vermeld in artikel 48/4 van diezelfde wet. U dient voor de beoordeling van medische elementen een aanvraag voor machtiging tot verblijf te richten aan de staatssecretaris van Asiel en Migratie of zijn gemachtigde op basis van artikel 9 ter van de wet van 15 december 1980.

Wat betreft het feit dat u drie keer meegenomen bent voor verhoor door de Servische politie wegens uw deelname aan het UCPMB dient te worden opgemerkt dat u geen concrete feiten of elementen heeft aangehaald om hieromtrent een vrees aannemelijk te maken. Zo dient vooreerst te worden opgemerkt dat u behalve het eerste bezoek, de andere twee ondervragingen nauwelijks in de tijd kan situeren (gehoor CGVS p. 4 ev.). Verder verklaarde u gedurende de hele periode van 2001 tot 2006-2007 slechts driemaal opgepakt te zijn door de Servische politie voor verhoor. Telkens zouden er u vragen gesteld zijn over wie in het UCPMB zat. U verklaarde expliciet nooit fysiek mishandeld te zijn (gehoor CGVS p. 6-7). Er dient te worden opgemerkt dat u geen concrete feiten of elementen heeft aangehaald waaruit zou blijken dat de Servische politie haar boekje te buiten zou gegaan zijn. In dit verband kan bovendien nog worden opgemerkt u sinds 2006-2007 geen problemen meer kende met de Servische politie (gehoor CGVS p. 7, 9). Het feit dat u een laatste keer werd verhoord over uw deelname aan het UCPMB in 2006-2007 kan dan ook bezwaarlijk worden beschouwd als een motief voor uw vlucht in september 2010. Uit niets blijkt dan ook dat de Servische autoriteiten u zouden viseren. De drie in het verleden door u aangehaalde ondervragingen kunnen dan ook geenszins worden gelijkgesteld met een vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een risico op ernstig lijden zoals voorzien in de definitie van subsidiaire bescherming.

Bovendien blijkt uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, dat na het gewapende conflict in Zuid-Servië een amnestiewet werd afgekondigd. U haalde geen concrete feiten of elementen aan waaruit kan blijken dat deze amnestiewet niet op u van toepassing zou zijn (gehoor CGVS p. 9). U stelde immers slechts een verdedigende taak te hebben gehad (gehoor CGVS p. 6). Voorts is er geen enkele ex-strijder van het UCPMB louter en alleen omwille van zijn activiteiten voor het UCPMB vervolgd. Volgens bovengenoemde wet is de amnestieregeling van toepassing op alle burgers die zich schuldig hebben gemaakt aan criminele handelingen of terrorisme op het territorium van Preshevë, Medvegje en Bujanovc in de periode van 1 januari 1999 tot 31 mei 2001. De amnestiewet werd binnen zes maanden na de inwerkingtreding volledig geïmplementeerd. Verschillende ex-UCPMB-leden hebben sindsdien ook een officiële functie gekregen als politieagent in de bijzondere multi-etnische politieteams die in Zuid-Servië actief zijn. De ex-UCPMB-leden die wel vervolgd zijn in de periode na de afkondiging van de amnestie, werden beschuldigd van gemeenrechtelijke feiten. Arrestaties van ex-UCPMB-strijders de laatste jaren hebben altijd geleid tot gerechtelijke vervolging. In het licht van deze informatie passen de interventies van de Servische overheid in een heel andere context dan alleen maar een bestraffing van ex-soldaten van het UCPMB, maar veeleer in een context van onderzoeken tegen personen die worden verdacht van misdaden. U verklaarde bovendien expliciet nooit beschuldigd of veroordeeld te zijn door de Servische autoriteiten (gehoor CGVS p. 7, 10).

Daarnaast verwijst u naar de arrestatie en de veroordeling van etnische Albanezen in december 2008 in uw regio. U haalde in dit verband tevens aan dat de amnestiewet niet toegepast wordt en dat ook u vreest gearresteerd te worden omwille van uw deelname aan de oorlog (gehoor CGVS p. 9). In dit verband stel ik echter vast dat de Servische burgers van etnisch Albanese origine, die werden gearresteerd in december 2008, gearresteerd werden op verdenking van misdrijven, namelijk moorden, ontvoeringen, verkrachtingen die ze zouden hebben gepleegd in Gjilan (Republiek Kosovo) tijdens de Albanese opstand in Kosovo in 1998-1999, of van wapenbezit. U verklaarde zelf expliciet geen deel van deze groep uit te maken en u niet in deze situatie te bevinden (gehoor CGVS p. 9). Ook verklaarde u nooit met wapens op mensen te hebben geschoten, u stond enkel voor de verdediging van het grondgebied in (gehoor CGVS p. 6). In het licht van deze elementen blijkt bijgevolg dat er geen enkele overeenkomst kan worden geconstateerd tussen die arrestaties en veroordelingen en uw persoonlijke situatie. Er kan aldus geen gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming in uw hoofde worden weerhouden.

Wat betreft de door u aangehaalde problemen met uw broers, die zich de ouderlijke woning wilden toeëigenen, dient ten slotte te worden vastgesteld dat deze problemen geen verband houden met één van de criteria zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie, die voorziet in internationale bescherming van personen die een gegronde vrees voor vervolging koesteren omwille van hun ras, nationaliteit, religie, hun behoren tot een sociale groep of hun politieke overtuiging. Het conflict met uw broers is immers louter van interpersoonlijke (intra-familiaal) en eventueel gemeenrechtelijke (strafrechtelijke) aard. Daarenboven blijken uw problemen met uw broers van lokale aard te zijn. U verklaarde behalve met uw broers, geen andere problemen met burgers –zowel Servische als Albanese

– te hebben gekend (gehoor CGVS p. 10). Daarnaast hebt u niet aannemelijk gemaakt dat u zich omwille van de problemen met uw broers in Oraovicë niet elders in Zuid-Servië zou kunnen vestigen. U merkte in dit verband op dat u niet over voldoende financiële middelen beschikt om elders in de regio een onderkomen voor u en uw gezin te vinden (gehoor CGVS p. 10). Dit is echter een economische motief dat op zich geen verband houdt met de criteria voorzien in de Vluchtelingenconventie of met de redenen bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Voorts hebt u niet aannemelijk gemaakt dat u voor deze problemen met uw broers geen of onvoldoende beroep kon doen – of bij een eventuele herhaling van problemen met hen in geval van terugkeer naar Servië zou kunnen doen – op de hulp van en/ of de bescherming door de in Servië aanwezige lokale en/ of hogere autoriteiten en dat er aldus zwaarwegende gronden zouden zijn om aan te nemen dat er in geval van een eventuele terugkeer naar Servië voor u een reëel risico zou bestaan op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Hier dient tevens te worden opgemerkt te worden dat uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt blijkt dat er in de Preshevë-vallei mogelijkheden bestaan om in geval van problemen van gemeenrechtelijke aard klacht neer te leggen bij de multi-etnische politie (MEP), waarbij ook etnische Albanese agenten tewerkgesteld zijn. De MEP is ondergebracht binnen de bestaande politiestructuren en is belast met de reguliere politietaken in de Preshevë-vallei. Het hoofd van de politie in Preshevë is een etnische Albanees (Avdi Bajrami). Uit de beschikbare informatie blijkt ook dat de MEP effectief optreedt bij feiten van gemeenrechtelijke aard. U verklaarde nooit klacht te hebben neergelegd tegen uw broers omdat u niet wilde opvallen bij de Servische autoriteiten (gehoor CGVS p. 9). Deze uitleg is echter niet afdoende. Uit uw verklaringen en zoals hoger reeds opgemerkt blijkt namelijk dat u een laatste keer werd gehoord door de Servische politie in 2006-2007 en dat u sindsdien geen problemen meer kende met de Servische autoriteiten (gehoor CGVS p. 7, 9).

De informatie waarop het Commissariaat-generaal zich beroept, werd als bijlage aan het administratieve dossier gevoegd.

In het kader van de asielaanvraag van uw zoon I.(...) S.(...) (O.V.6.695.401) nam ik eveneens een beslissing van weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

De door u neergelegde documenten kunnen bovenstaande vaststellingen niet wijzigen. Ze bevestigen enkel uw identiteit en nationaliteit, welke niet ter discussie staan. De neergelegde medische attesten staven enkel uw gezondheidsproblemen, waaraan evenmin wordt getwijfeld. Het attest afgeleverd door de veteranenvereniging van het UCPMB, dd. 12 oktober 2010, bevestigt enkel uw lidmaatschap bij het UCPMB, wat op zich niet wordt betwist. Overigens kan nog worden vastgesteld dat dit document een duidelijk gesolliciteerd karakter vertoont, u verklaarde namelijk dit attest enkel te hebben aangevraagd ter ondersteuning van uw asielaanvraag (gehoor CGVS p. 3-4).

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

Ten aanzien van X:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een etnisch Albanese afkomstig uit Miratovc en bezit u de Servische nationaliteit. Sinds uw huwelijk met B.(...) I.(...) woont u in Oraovicë (gemeente Preshevë, Zuid-Servië). Uw echtgenoot was er lid van het etnisch Albanees Bevrijdingsleger van Preshevë, Medvegje en Bujanovc (UCPMB). Na de oorlog kwam de Servische politie hiervoor meermaals bij u langs. Verder heeft u tal van medische problemen. Zo kreeg u verscheidene miskramen wegens uw hoge bloeddruk, heeft u last van uw oren en van hoofdpijn. Voor al deze medische problemen bezocht u geregeld artsen. Ook kende u problemen met uw schoonbroers die de ouderlijke woning van uw echtgenoot, waarin jullie woonden, opeisten. Daarom verliet u Servië uiteindelijk samen met uw echtgenoot en uw meerderjarige zoon S.(...) (O.V. 6.695.401). Op 28 september 2010 vroeg u in België asiel. Ter ondersteuning van uw identiteit en uw asielaanvraag legde u volgende documenten neer: uw Servische identiteitskaart, uitgereikt te Oraovica op 7 februari 2008; uw Servisch paspoort, uitgereikt op 22 december 2009; een Belgisch medisch attest voor een echografie.

B. Motivering

Uit uw opeenvolgende verklaringen blijkt dat u uw asielaanvraag steunt op dezelfde motieven die terzake door uw echtgenoot, I.(...) B.(...), werden uiteengezet. In het kader van zijn asielaanvraag werd een weigeringsbeslissing genomen, die luidt als volgt:

“Er dient te worden opgemerkt dat u onvoldoende gegevens of elementen hebt aangehaald op basis waarvan ten aanzien van u kan besloten worden tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging zoals voorzien in de Vluchtelingenconventie of van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

U verklaarde Servië te hebben verlaten omdat u en uw echtgenote er medische problemen kennen, omdat u drie keer meegenomen bent voor verhoor door de Servische politie wegens uw deelname aan het UCPMB en omdat uw drie broers uw ouderlijke woning – die u geërfd heeft – opeisten (gehoor CGVS).

Wat betreft de medische problemen die u en uw echtgenote kenden, dient vooreerst te worden opgemerkt dat u en uw echtgenote beiden expliciet verklaarden in Servië steeds goed verzorgd te zijn, zowel door privé-artsen als in ziekenhuizen. Jullie werden indien nodig opgenomen, kregen de nodige medische verzorging en de nodige medicatie (gehoor CGVS p. 4-5, 10; gehoor CGVS echtgenote p. 4). Uit het feit dat u nog steeds pijn lijdt, dat er nog geen gepaste behandeling voor jullie gevonden is, dat de oorzaken van de pijn (nog) niet achterhaald konden worden bij u en uw echtgenote en dat u diende te betalen voor medische hulp (gehoor CGVS p. 4 ev.), kan geenszins worden afgeleid dat u of uw echtgenote medisch niet goed zou verzorgd zijn. Wat betreft de eerste drie problemen die u aanhaalt, dient te worden opgemerkt dat het vaststellen en diagnosticeren van medische problemen enige tijd in beslag kan nemen. Om tal van verschillende redenen kan soms zelfs geen diagnose gesteld worden. Elk ziekte kent een ander ziektebeeld en eenzelfde ziekte kan bij verschillende patiënten op verschillende wijze evolueren. Wat betreft de zes miskramen van uw echtgenote, verklaarde u eveneens dat uw echtgenote steeds correct behandeld is. De artsen deelden u mee dat de baby's het toch niet gehaald hadden omwille van de hoge bloeddruk van uw echtgenote. U stelt echter dat u als etnische Albanees geen vragen durfde stellen over de diagnose die de artsen stelden (gehoor CGVS p. 4). Dit is echter een louter persoonlijk gevoel, waaruit geenszins kan worden afgeleid dat uw echtgenote niet de correcte medische verzorging genoot, te meer daar u nooit enige poging heeft ondernomen om meer informatie over de gestelde diagnose te bekomen (gehoor CGVS p. 4-5). Wat betreft het feit dat uw echtgenote geheugenproblemen zou kennen (gehoor CGVS p. 4 ev.) kan ten slotte nog worden opgemerkt dat uw echtgenote geen enkel medisch attest neerlegt dat haar medische problemen, waaronder ook geheugenproblemen, kan staven.

Gelet op bovenstaande vaststellingen kan bijgevolg niet worden gesteld dat de Servische artsen en medische instellingen u en uw echtgenote om redenen voorzien in de Vluchtelingenconventie of in de definitie van subsidiaire bescherming medische hulp zouden hebben onthouden. Er dient dan ook te worden geconcludeerd dat de door u ingeroepen medische problemen op zich geen verband houden met de criteria bepaald in artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980, noch met de criteria inzake subsidiaire bescherming vermeld in artikel 48/4 van diezelfde wet. U dient voor de beoordeling van medische elementen een aanvraag voor machtiging tot verblijf te richten aan de staatssecretaris van Asiel en Migratie of zijn gemachtigde op basis van artikel 9 ter van de wet van 15 december 1980.

Wat betreft het feit dat u drie keer meegenomen bent voor verhoor door de Servische politie wegens uw deelname aan het UCPMB dient te worden opgemerkt dat u geen concrete feiten of elementen heeft aangehaald om hieromtrent een vrees aannemelijk te maken. Zo dient vooreerst te worden opgemerkt dat u behalve het eerste bezoek, de andere twee ondervragingen nauwelijks in de tijd kan situeren (gehoor CGVS p. 4 ev.). Verder verklaarde u gedurende de hele periode van 2001 tot 2006-2007 slechts driemaal opgepakt te zijn door de Servische politie voor verhoor. Telkens zouden er u vragen gesteld zijn over wie in het UCPMB zat. U verklaarde expliciet nooit fysiek mishandeld te zijn (gehoor CGVS p. 6-7). Er dient te worden opgemerkt dat u geen concrete feiten of elementen heeft aangehaald waaruit zou blijken dat de Servische politie haar boekje te buiten zou gegaan zijn. In dit verband kan bovendien nog worden opgemerkt u sinds 2006-2007 geen problemen meer kende met de Servische politie (gehoor CGVS p. 7, 9). Het feit dat u een laatste keer werd verhoord over uw deelname aan het UCPMB in 2006-2007 kan dan ook bezwaarlijk worden beschouwd als een motief voor uw vlucht in september 2010. Uit niets blijkt dan ook dat de Servische autoriteiten u zouden viseren. De drie in het verleden door u aangehaalde ondervragingen kunnen dan ook geenszins worden gelijkgesteld met een vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een risico op ernstig lijden zoals voorzien in de definitie van subsidiaire bescherming.

Bovendien blijkt uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, dat na het gewapende conflict in Zuid-Servië een amnestiewet werd afgekondigd. U haalde geen concrete feiten of elementen aan waaruit kan blijken dat deze amnestiewet niet op u van toepassing zou zijn (gehoor CGVS p. 9). U stelde immers slechts een verdedigende taak te hebben gehad (gehoor CGVS p. 6). Voorts is er geen enkele ex-strijder van het UCPMB louter en alleen omwille van zijn activiteiten voor het UCPMB vervolgd. Volgens bovengenoemde wet is de amnestieregeling van toepassing op alle burgers die zich schuldig hebben gemaakt aan criminele handelingen of terrorisme op het territorium

van Preshevë, Medvegjë en Bujanovc in de periode van 1 januari 1999 tot 31 mei 2001. De amnestiewet werd binnen zes maanden na de inwerkingtreding volledig geïmplementeerd. Verschillende ex-UCPMB-leden hebben sindsdien ook een officiële functie gekregen als politieagent in de bijzondere multi-etnische politieteams die in Zuid-Servië actief zijn. De ex-UCPMB-leden die wel vervolgd zijn in de periode na de afkondiging van de amnestie, werden beschuldigd van gemeenrechtelijke feiten. Arrestaties van ex-UCPMB-strijders de laatste jaren hebben altijd geleid tot gerechtelijke vervolging. In het licht van deze informatie passen de interventies van de Servische overheid in een heel andere context dan alleen maar een bestraffing van ex-soldaten van het UCPMB, maar veeleer in een context van onderzoeken tegen personen die worden verdacht van misdaden. U verklaarde bovendien expliciet nooit beschuldigd of veroordeeld te zijn door de Servische autoriteiten (gehoor CGVS p. 7, 10).

Daarnaast verwijst u naar de arrestatie en de veroordeling van etnische Albanese in december 2008 in uw regio. U haalde in dit verband tevens aan dat de amnestiewet niet toegepast wordt en dat ook u vreest gearresteerd te worden omwille van uw deelname aan de oorlog (gehoor CGVS p. 9). In dit verband stel ik echter vast dat de Servische burgers van etnisch Albanese origine, die werden gearresteerd in december 2008, gearresteerd werden op verdenking van misdrijven, namelijk moorden, ontvoeringen, verkrachtingen die ze zouden hebben gepleegd in Gijlan (Republiek Kosovo) tijdens de Albanese opstand in Kosovo in 1998-1999, of van wapenbezit. U verklaarde zelf expliciet geen deel van deze groep uit te maken en u niet in deze situatie te bevinden (gehoor CGVS p. 9). Ook verklaarde u nooit met wapens op mensen te hebben geschoten, u stond enkel voor de verdediging van het grondgebied in (gehoor CGVS p. 6). In het licht van deze elementen blijkt bijgevolg dat er geen enkele overeenkomst kan worden geconstateerd tussen die arrestaties en veroordelingen en uw persoonlijke situatie. Er kan aldus geen gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming in uw hoofde worden weerhouden.

Wat betreft de door u aangehaalde problemen met uw broers, die zich de ouderlijke woning wilden toeëigenen, dient ten slotte te worden vastgesteld dat deze problemen geen verband houden met één van de criteria zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie, die voorziet in internationale bescherming van personen die een gegronde vrees voor vervolging koesteren omwille van hun ras, nationaliteit, religie, hun behoren tot een sociale groep of hun politieke overtuiging. Het conflict met uw broers is immers louter van interpersoonlijke (intra-familiaal) en eventueel gemeenrechtelijke (strafrechtelijke) aard. Daarenboven blijken uw problemen met uw broers van lokale aard te zijn. U verklaarde behalve met uw broers, geen andere problemen met burgers –zowel Servische als Albanese – te hebben gekend (gehoor CGVS p. 10). Daarnaast hebt u niet aannemelijk gemaakt dat u zich omwille van de problemen met uw broers in Oraovicë niet elders in Zuid-Servië zou kunnen vestigen. U merkte in dit verband op dat u niet over voldoende financiële middelen beschikt om elders in de regio een onderkomen voor u en uw gezin te vinden (gehoor CGVS p. 10). Dit is echter een economische motief dat op zich geen verband houdt met de criteria voorzien in de Vluchtelingenconventie of met de redenen bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Voorts hebt u niet aannemelijk gemaakt dat u voor deze problemen met uw broers geen of onvoldoende beroep kon doen – of bij een eventuele herhaling van problemen met hen in geval van terugkeer naar Servië zou kunnen doen – op de hulp van en/ of de bescherming door de in Servië aanwezige lokale en/ of hogere autoriteiten en dat er aldus zwaarwegende gronden zouden zijn om aan te nemen dat er in geval van een eventuele terugkeer naar Servië voor u een reëel risico zou bestaan op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Hier dient tevens te worden opgemerkt te worden dat uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt blijkt dat er in de Preshevë-vallei mogelijkheden bestaan om in geval van problemen van gemeenrechtelijke aard klacht neer te leggen bij de multi-etnische politie (MEP), waarbij ook etnische Albanese agenten tewerkgesteld zijn. De MEP is ondergebracht binnen de bestaande politiestructuren en is belast met de reguliere politietaken in de Preshevë-vallei. Het hoofd van de politie in Preshevë is een etnische Albanese (Avdi Bajrami). Uit de beschikbare informatie blijkt ook dat de MEP effectief optreedt bij feiten van gemeenrechtelijke aard. U verklaarde nooit klacht te hebben neergelegd tegen uw broers omdat u niet wilde opvallen bij de Servische autoriteiten (gehoor CGVS p. 9). Deze uitleg is echter niet afdoende. Uit uw verklaringen en zoals hoger reeds opgemerkt blijkt namelijk dat u een laatste keer werd gehoord door de Servische politie in 2006-2007 en dat u sindsdien geen problemen meer kende met de Servische autoriteiten (gehoor CGVS p. 7, 9).

De informatie waarop het Commissariaat-generaal zich beroept, werd als bijlage aan het administratieve dossier gevoegd.

In het kader van de asielaanvraag van uw zoon I.(...) S.(...) (O.V.6.695.401) nam ik eveneens een beslissing van weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

De door u neergelegde documenten kunnen bovenstaande vaststellingen niet wijzigen. Ze bevestigen enkel uw identiteit en nationaliteit, welke niet ter discussie staan. De neergelegde medische attesten staven enkel uw gezondheidsproblemen, waaraan evenmin wordt getwijfeld. Het attest afgeleverd door de veteranenvereniging van het UCPMB, dd. 12 oktober 2010, bevestigt enkel uw lidmaatschap bij het UCPMB, wat op zich niet wordt betwist. Overigens kan nog worden vastgesteld dat dit document een duidelijk gesolliciteerd karakter vertoont, u verklaarde namelijk dit attest enkel te hebben aangevraagd ter ondersteuning van uw asielaanvraag (gehoor CGVS p. 3-4).

Derhalve kan ten aanzien van u evenmin besloten worden tot het bestaan van een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

De door u neergelegde documenten leveren enkel het bewijs van uw identiteit en nationaliteit, welke voor mij niet ter discussie staan. Het Belgisch medisch attest geeft enkel een doorverwijzing voor een echografie aan, niets meer.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

Ten aanzien van X:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een etnische Albanees afkomstig uit Oraovicë (gemeente Preshevë, Zuid-Servië) en bezit u de Servische nationaliteit. U woonde er met uw ouders in het huis van uw grootouders. In 2002 was uw vader een drietal maanden soldaat bij het etnisch Albanees Bevrijdingsleger van Preshevë, Medvegjë en Bujanovc (UCPMB). Onmiddellijk na het einde van het etnisch conflict vond er een huiszoeking plaats. Een maand na de beëindiging van het conflict werd uw vader thuis opgepakt en meegenomen naar het politiekantoor waar hij een drietal uren ondervraagd werd. Een jaar later werd uw vader nogmaals opgepakt en opnieuw een drietal uur ondervraagd. In 2006 kwam de politie een laatste keer naar uw woning. Opnieuw werd uw vader meegenomen. Een vijftal uur werd hij ondervraagd door de politie. Sindsdien kwam de politie niet meer langs. In 2008 eisten de broers van uw vader, A.(...) en S.(...), dat uw vader de ouderlijke woning zou verlaten. Zij kenden geldproblemen en wilden in de woning komen wonen. Tweemaal liep het conflict uit de hand en raakten de broers slaags. Niemand wilde de zaak officieel regelen, uit schrik voor nog meer problemen. Rond januari 2010 ging u een vijftal weken op bezoek bij een oom in Zwitserland. Omdat uw ooms uw gezin niet met rust lieten, verliet u Servië uiteindelijk samen met uw ouders B.(...) en E.(...) I.(...) (O.V. 6.695.400) op 25 september 2010, richting België. Op 28 september 2010 vroeg u hier asiel aan. U vermeldde bovendien dat uw beide ouders ziek zijn. Ter ondersteuning van uw identiteit en uw asielaanvraag legde u volgende documenten neer: uw Servische identiteitskaart, uitgereikt te Oraovica op 7 februari 2008; uw Servisch paspoort, uitgereikt te Vranje op 22 december 2009; uw Servisch rijbewijs, uitgereikt te Preshevë op 5 mei 2009.

B. Motivering

Uit uw opeenvolgende verklaringen blijkt dat u uw asielaanvraag steunt op dezelfde motieven die terzake door uw vader, B.(...) I.(...), werden uiteengezet. In het kader van zijn asielaanvraag werd een weigeringsbeslissing genomen, die luidt als volgt:

"Er dient te worden opgemerkt dat u onvoldoende gegevens of elementen hebt aangehaald op basis waarvan ten aanzien van u kan besloten worden tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging zoals voorzien in de Vluchtelingenconventie of van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

U verklaarde Servië te hebben verlaten omdat u en uw echtgenote er medische problemen kennen, omdat u drie keer meegenomen bent voor verhoor door de Servische politie wegens uw deelname aan het UCPMB en omdat uw drie broers uw ouderlijke woning – die u geërfd heeft – opeisten (gehoor CGVS).

Wat betreft de medische problemen die u en uw echtgenote kenden, dient vooreerst te worden opgemerkt dat u en uw echtgenote beiden expliciet verklaarden in Servië steeds goed verzorgd te zijn, zowel door privé-artsen als in ziekenhuizen. Jullie werden indien nodig opgenomen, kregen de nodige medische verzorging en de nodige medicatie (gehoor CGVS p. 4-5, 10; gehoor CGVS echtgenote p. 4). Uit het feit dat u nog steeds pijn lijdt, dat er nog geen gepaste behandeling voor jullie gevonden is, dat de oorzaken van de pijn (nog) niet achterhaald konden worden bij u en uw echtgenote en dat u diende te betalen voor medische hulp (gehoor CGVS p. 4 ev.), kan geenszins worden afgeleid dat u of uw echtgenote medisch niet goed zou verzorgd zijn. Wat betreft de eerste drie problemen die u aanhaalt, dient te worden opgemerkt dat het vaststellen en diagnosticeren van medische problemen

enige tijd in beslag kan nemen. Om tal van verschillende redenen kan soms zelfs geen diagnose gesteld worden. Elk ziekte kent een ander ziektebeeld en eenzelfde ziekte kan bij verschillende patiënten op verschillende wijze evolueren. Wat betreft de zes miskramen van uw echtgenote, verklaarde u eveneens dat uw echtgenote steeds correct behandeld is. De artsen deelden u mee dat de baby's het toch niet gehaald hadden omwille van de hoge bloeddruk van uw echtgenote. U stelt echter dat u als etnische Albanees geen vragen durfde stellen over de diagnose die de artsen stelden (gehoor CGVS p. 4). Dit is echter een louter persoonlijk gevoel, waaruit geenszins kan worden afgeleid dat uw echtgenote niet de correcte medische verzorging genoot, te meer daar u nooit enige poging heeft ondernomen om meer informatie over de gestelde diagnose te bekomen (gehoor CGVS p. 4-5). Wat betreft het feit dat uw echtgenote geheugenproblemen zou kennen (gehoor CGVS p. 4 ev.) kan ten slotte nog worden opgemerkt dat uw echtgenote geen enkel medisch attest neerlegt dat haar medische problemen, waaronder ook geheugenproblemen, kan staven.

Gelet op bovenstaande vaststellingen kan bijgevolg niet worden gesteld dat de Servische artsen en medische instellingen u en uw echtgenote om redenen voorzien in de Vluchtelingenconventie of in de definitie van subsidiaire bescherming medische hulp zouden hebben onthouden. Er dient dan ook te worden geconcludeerd dat de door u ingeroepen medische problemen op zich geen verband houden met de criteria bepaald in artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980, noch met de criteria inzake subsidiaire bescherming vermeld in artikel 48/4 van diezelfde wet. U dient voor de beoordeling van medische elementen een aanvraag voor machtiging tot verblijf te richten aan de staatssecretaris van Asiel en Migratie of zijn gemachtigde op basis van artikel 9 ter van de wet van 15 december 1980.

Wat betreft het feit dat u drie keer meegenomen bent voor verhoor door de Servische politie wegens uw deelname aan het UCPMB dient te worden opgemerkt dat u geen concrete feiten of elementen heeft aangehaald om hieromtrent een vrees aannemelijk te maken. Zo dient vooreerst te worden opgemerkt dat u behalve het eerste bezoek, de andere twee ondervragingen nauwelijks in de tijd kan situeren (gehoor CGVS p. 4 ev.). Verder verklaarde u gedurende de hele periode van 2001 tot 2006-2007 slechts driemaal opgepakt te zijn door de Servische politie voor verhoor. Telkens zouden er u vragen gesteld zijn over wie in het UCPMB zat. U verklaarde expliciet nooit fysiek mishandeld te zijn (gehoor CGVS p. 6-7). Er dient te worden opgemerkt dat u geen concrete feiten of elementen heeft aangehaald waaruit zou blijken dat de Servische politie haar boekje te buiten zou gegaan zijn. In dit verband kan bovendien nog worden opgemerkt u sinds 2006-2007 geen problemen meer kende met de Servische politie (gehoor CGVS p. 7, 9). Het feit dat u een laatste keer werd verhoord over uw deelname aan het UCPMB in 2006-2007 kan dan ook bezwaarlijk worden beschouwd als een motief voor uw vlucht in september 2010. Uit niets blijkt dan ook dat de Servische autoriteiten u zouden viseren. De drie in het verleden door u aangehaalde ondervragingen kunnen dan ook geenszins worden gelijkgesteld met een vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een risico op ernstig lijden zoals voorzien in de definitie van subsidiaire bescherming.

Bovendien blijkt uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, dat na het gewapende conflict in Zuid-Servië een amnestiewet werd afgekondigd. U haalde geen concrete feiten of elementen aan waaruit kan blijken dat deze amnestiewet niet op u van toepassing zou zijn (gehoor CGVS p. 9). U stelde immers slechts een verdedigende taak te hebben gehad (gehoor CGVS p. 6). Voorts is er geen enkele ex-strijder van het UCPMB louter en alleen omwille van zijn activiteiten voor het UCPMB vervolgd. Volgens bovengenoemde wet is de amnestieregeling van toepassing op alle burgers die zich schuldig hebben gemaakt aan criminele handelingen of terrorisme op het territorium van Preshevë, Medvegje en Bujanovc in de periode van 1 januari 1999 tot 31 mei 2001. De amnestiewet werd binnen zes maanden na de inwerkingtreding volledig geïmplementeerd. Verschillende ex-UCPMB-leden hebben sindsdien ook een officiële functie gekregen als politieagent in de bijzondere multi-etnische politieteamen die in Zuid-Servië actief zijn. De ex-UCPMB-leden die wel vervolgd zijn in de periode na de afkondiging van de amnestie, werden beschuldigd van gemeenrechtelijke feiten. Arrestaties van ex-UCPMB-strijders de laatste jaren hebben altijd geleid tot gerechtelijke vervolging. In het licht van deze informatie passen de interventies van de Servische overheid in een heel andere context dan alleen maar een bestraffing van ex-soldaten van het UCPMB, maar veeleer in een context van onderzoeken tegen personen die worden verdacht van misdaden. U verklaarde bovendien expliciet nooit beschuldigd of veroordeeld te zijn door de Servische autoriteiten (gehoor CGVS p. 7, 10).

Daarnaast verwijst u naar de arrestatie en de veroordeling van etnische Albanezen in december 2008 in uw regio. U haalde in dit verband tevens aan dat de amnestiewet niet toegepast wordt en dat ook u vreest gearresteerd te worden omwille van uw deelname aan de oorlog (gehoor CGVS p. 9). In dit verband stel ik echter vast dat de Servische burgers van etnisch Albanese origine, die werden gearresteerd in december 2008, gearresteerd werden op verdenking van misdrijven, namelijk moorden, ontvoeringen, verkrachtingen die ze zouden hebben gepleegd in Gjilan (Republiek Kosovo)

tijdens de Albanese opstand in Kosovo in 1998-1999, of van wapenbezit. U verklaarde zelf expliciet geen deel van deze groep uit te maken en u niet in deze situatie te bevinden (gehoor CGVS p. 9). Ook verklaarde u nooit met wapens op mensen te hebben geschoten, u stond enkel voor de verdediging van het grondgebied in (gehoor CGVS p. 6). In het licht van deze elementen blijkt bijgevolg dat er geen enkele overeenkomst kan worden geconstateerd tussen die arrestaties en veroordelingen en uw persoonlijke situatie. Er kan aldus geen gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming in uw hoofde worden weerhouden.

Wat betreft de door u aangehaalde problemen met uw broers, die zich de ouderlijke woning wilden toeëigenen, dient ten slotte te worden vastgesteld dat deze problemen geen verband houden met één van de criteria zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie, die voorziet in internationale bescherming van personen die een gegronde vrees voor vervolging koesteren omwille van hun ras, nationaliteit, religie, hun behoren tot een sociale groep of hun politieke overtuiging. Het conflict met uw broers is immers louter van interpersoonlijke (intra-familiaal) en eventueel gemeenrechtelijke (strafrechtelijke) aard. Daarenboven blijken uw problemen met uw broers van lokale aard te zijn. U verklaarde behalve met uw broers, geen andere problemen met burgers –zowel Servische als Albanese – te hebben gekend (gehoor CGVS p. 10). Daarnaast hebt u niet aannemelijk gemaakt dat u zich omwille van de problemen met uw broers in Oraovicë niet elders in Zuid-Servië zou kunnen vestigen. U merkte in dit verband op dat u niet over voldoende financiële middelen beschikt om elders in de regio een onderkomen voor u en uw gezin te vinden (gehoor CGVS p. 10). Dit is echter een economische motief dat op zich geen verband houdt met de criteria voorzien in de Vluchtelingenconventie of met de redenen bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Voorts hebt u niet aannemelijk gemaakt dat u voor deze problemen met uw broers geen of onvoldoende beroep kon doen – of bij een eventuele herhaling van problemen met hen in geval van terugkeer naar Servië zou kunnen doen – op de hulp van en/ of de bescherming door de in Servië aanwezige lokale en/ of hogere autoriteiten en dat er aldus zwaarwegende gronden zouden zijn om aan te nemen dat er in geval van een eventuele terugkeer naar Servië voor u een reëel risico zou bestaan op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Hier dient tevens te worden opgemerkt te worden dat uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt blijkt dat er in de Preshevë-vallei mogelijkheden bestaan om in geval van problemen van gemeenrechtelijke aard klacht neer te leggen bij de multi-etnische politie (MEP), waarbij ook etnische Albanese agenten tewerkgesteld zijn. De MEP is ondergebracht binnen de bestaande politiestructuren en is belast met de reguliere politietaken in de Preshevë-vallei. Het hoofd van de politie in Preshevë is een etnische Albanees (Avdi Bajrami). Uit de beschikbare informatie blijkt ook dat de MEP effectief optreedt bij feiten van gemeenrechtelijke aard. U verklaarde nooit klacht te hebben neergelegd tegen uw broers omdat u niet wilde opvallen bij de Servische autoriteiten (gehoor CGVS p. 9). Deze uitleg is echter niet afdoende. Uit uw verklaringen en zoals hoger reeds opgemerkt blijkt namelijk dat u een laatste keer werd gehoord door de Servische politie in 2006-2007 en dat u sindsdien geen problemen meer kende met de Servische autoriteiten (gehoor CGVS p. 7, 9).

De informatie waarop het Commissariaat-generaal zich beroept, werd als bijlage aan het administratieve dossier gevoegd.

In het kader van de asielaanvraag van uw zoon I.(...) S.(...) (O.V.6.695.401) nam ik eveneens een beslissing van weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

De door u neergelegde documenten kunnen bovenstaande vaststellingen niet wijzigen. Ze bevestigen enkel uw identiteit en nationaliteit, welke niet ter discussie staan. De neergelegde medische attesten staven enkel uw gezondheidsproblemen, waaraan evenmin wordt getwijfeld. Het attest afgeleverd door de veteranenvereniging van het UCPMB, dd. 12 oktober 2010, bevestigt enkel uw lidmaatschap bij het UCPMB, wat op zich niet wordt betwist. Overigens kan nog worden vastgesteld dat dit document een duidelijk gesolliciteerd karakter vertoont, u verklaarde namelijk dit attest enkel te hebben aangevraagd ter ondersteuning van uw asielaanvraag (gehoor CGVS p. 3-4)."

Derhalve kan ten aanzien van u evenmin besloten worden tot het bestaan van een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

De door u neergelegde documenten leveren enkel het bewijs van uw identiteit en nationaliteit, welke voor mij niet ter discussie staan.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel, afgeleid uit de schending van artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (EVRM), voeren verzoekers aan dat het algemeen geweten is dat etnisch Albanezen geenszins een correcte en eerlijke behandeling mogen verwachten. Eerste verzoeker stelt dat hij omwille van zijn etnische origine verschillende malen volledig onterecht ondervraagd werd en hij alles in het werk heeft gesteld om ervoor te zorgen dat hij niet in contact kwam met de Servische autoriteiten, daar hij als etnisch Albanees manifest gediscrimineerd werd. Volgens verzoekers is het algemeen geweten dat er in Servië manifeste problemen bestaan op het vlak van discriminatie en hameren alle mensenrechtenorganisaties op het feit dat er dringend iets dient te gebeuren aan de mensenrechten in Servië. Zij verwijten het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen geen rekening te hebben gehouden met deze feiten en stellen dat zij, gezien hun persoonlijke ervaringen in Servië geenszins kunnen terugkeren naar hun land van herkomst.

Er worden geen nieuwe documenten aan het verzoekschrift gevoegd.

2.2. Blijkens de eerste bestreden beslissing wordt de asielaanvraag van eerste verzoeker geweigerd omdat (i) wat de medische problemen betreft, hij en zijn echtgenote beiden expliciet verklaarden in Servië steeds goed verzorgd te zijn, zowel door privé-artsen als in ziekenhuizen, zoals uitvoerig wordt toegelicht, zodat niet kan worden gesteld dat de Servische arts en medische instellingen hem en zijn echtgenote om redenen voorzien in de Vluchtelingenconventie of in de definitie van subsidiaire bescherming medische hulp zouden hebben onthouden en er dan ook dient te worden geconcludeerd dat de door hem ingeroepen medische problemen op zich geen verband houden met de criteria bepaald in artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, noch met de criteria inzake subsidiaire bescherming vermeld in artikel 48/4 van diezelfde wet, (ii) het feit dat hij in het verleden drie keer door de Servische politie werd meegenomen voor verhoor wegens zijn deelname aan het UCPMB geenszins kan worden gelijkgesteld met een vervolging in de zin van de vluchtelingenconventie of een risico op ernstig lijden zoals voorzien in de definitie van subsidiaire bescherming omdat hij geen concrete feiten of elementen heeft aangehaald waaruit zou blijken dat de Servische politie haar boekje te buiten zou zijn gegaan, zijn laatste verhoor dateert van 2006-2007 zodat dit bezwaarlijk kan worden beschouwd als een motief voor zijn vlucht in september 2010, hij sinds 2006-2007 geen problemen meer kende met de Servische politie en uit niets blijkt dat de Servische autoriteiten hem zouden viseren en hij bovendien geen concrete feiten of elementen aanhaalt waaruit kan blijken dat de amnestiewet, die na het gewapende conflict in Zuid-Servië werd afgekondigd, niet op hem van toepassing zou zijn, (iii) er geen enkele overeenkomst kan worden geconstateerd tussen de arrestaties en veroordelingen van etnische Albanezen in december 2008 in zijn regio en zijn persoonlijke situatie, zoals omstandig wordt uiteengezet, zodat in zijn hoofd geen gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming kan worden weerhouden, (iv) de door hem aangehaalde problemen met zijn broers, die zich de ouderlijke woning wilden toe eigenen, geen verband houden met één van de criteria zoals bepaald in de vluchtelingenconventie doch louter van interpersoonlijke (intra-familiaal) en eventueel gemeenrechtelijke (strafrechtelijke) en daarenboven van lokale aard zijn, en hij voorts niet aannemelijk heeft gemaakt dat hij zich omwille van de problemen met zijn broers in Oraovicë niet elders in Zuid-Servië zou kunnen vestigen, noch dat hij voor deze problemen met zijn broers geen of onvoldoende beroep kon doen – of bij een eventuele herhaling van problemen met hen in geval van terugkeer naar Servië zou kunnen doen – op de hulp van en/of de bescherming door de in Servië aanwezige lokale en/of hogere autoriteiten en (v) de door hem neergelegde documenten enkel zijn identiteit, nationaliteit, gezondheidsproblemen en lidmaatschap bij het UCPMB bevestigen, gegevens welke niet ter discussie staan.

Aangezien tweede en derde verzoeker zich voor hun asielaanvraag en aanvraag tot subsidiaire bescherming beroepen op de dezelfde motieven die aan de grondslag liggen van de asielaanvraag van eerste verzoeker werd ten aanzien van hen een volgbeslissing genomen, waarin de motieven van de beslissing genomen in hoofd van eerste verzoeker integraal worden hernomen.

2.3. De Raad stelt vast dat verzoekers in voorliggend verzoekschrift niet de minste poging ondernemen om de pertinente motieven van de bestreden beslissingen, die steun vinden in het administratief dossier, ook maar enigszins te ontkrachten. Zij beperken zich louter tot de blote bewering dat algemeen geweten is dat etnisch Albanezen in Servië discriminatie ondervinden, bewering welke echter niet door enige concrete, objectieve informatie wordt gestaafd. Daarenboven blijkt uit de lezing van de gehoorverslagen

dat verzoekers verklaarden Servië te hebben verlaten omwille van medische problemen, omdat eerste verzoeker in het verleden drie keer door de Servische politie werd meegenomen voor verhoor wegens zijn deelname aan het UCPMB en omdat zijn broers de ouderlijke woning opeisten. Op geen enkel ogenblik maakten zij gewag van enige discriminatie waarvan zij het slachtoffer zouden zijn geweest doch stelden integendeel uitdrukkelijk dat zij, behoudens de door hen aangehaalde vluchtmotieven, verder nooit problemen hebben gekend met andere burgers, noch met de autoriteiten (gehoor eerste verzoeker, p. 9-10 en gehoor derde verzoeker, p. 4). De motivering van de bestreden beslissing blijft dan ook onverminderd overeind en wordt beschouwd als zijnde hier hernomen.

2.4. Daargelaten de vaststelling dat de Raad te dezen in het kader van zijn op grond van artikel 39/2, §1 van voormelde wet van 15 december 1980 bepaalde bevoegdheid geen uitspraak doet over een verwijderingsmaatregel (RvS 24 juni 2008, nr. 184.647), stemt artikel 3 EVRM inhoudelijk overeen met artikel 48/4, §2, b) van voormelde wet van 15 december 1980. Aldus wordt getoetst of in hoofde van verzoekers een reëel risico op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing voorhanden is (cf. HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>).

Het is de taak van de verzoekers om hun verzoek om internationale bescherming te staven en deze regel geldt onverkort wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus. In acht genomen de vaststellingen van de bestreden beslissingen, die zoals reeds gesteld op generlei wijze worden ontkracht, stelt de Raad vast dat verzoekers niet aantonen dat zij worden vervolgd of geïsoleerd door hun autoriteiten of derden en dat zij het slachtoffer dreigen te worden van een vervolging die zou resulteren in doodstraf of executie dan wel foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing die in hun hoofde een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, a) en b) van de vreemdelingenwet uitmaakt. De Raad ontwaart in het administratief dossier geen andere elementen waaruit zou moeten blijken dat verzoekers in aanmerking komen voor de toekenning van subsidiaire bescherming overeenkomstig artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

2.5. De bestreden beslissingen worden gedragen door afdoende en pertinente motieven die steun vinden in het administratief dossier. Verzoekers weerleggen de door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen weerhouden motieven niet en zij voeren geen concrete elementen aan die wijzen op het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet noch tonen zij aan dat zij bij terugkeer naar het land van herkomst een reëel risico zouden lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

Het enig middel is ongegrond. De bestreden beslissingen worden beaamd en in zijn geheel overgenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op elf mei tweeduizend en elf door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

M.-C. GOETHALS